

ningen for at bibringe den den Opfattelse, at nu arbejder man med Kraft paa denne Bane, skønt det i Virkeligheden slet ikke er Hensigten at bruge Beløbet. Ministeren sagde for øvrigt, at naar man havde nølet med denne Bane, var det med Villie, og han henviste altsaa til den Opfattelse, Statsbanerne har. Jeg tror nu at have gjort det klart, at den Opfattelse ikke kan være rigtig. Det har aldrig fra Lovgivningsmagtens Side været Meningen, at man skulde være fuldstændig færdig med et Anlæg, inden man paabegyndte et andet.

Den højtærede Minister henviste ogsaa til de finansielle Hensyn. Selvfølgelig bebyrder man Finanslovens Udgiftsside med et Beløb af 300,000 Kr. yderligere, naar vi vedtager dette Ændringsforslag. Men man maa huske paa, at det Anlæg, der her er Tale om, skal gennemføres, Pengene skal ud alligevel, og om det sker et Aar før eller senere, kan jeg ikke indse gør saa overmaade meget, tværtimod, jeg har den Opfattelse, at ved en hurtig Gennemførelse af de Baner, der er vedtagne, vil der i Virkeligheden spares Penge. Vi fik oplyst i Gaar — jeg husker ikke af hvem, jeg tror, det var det ærede Medlem for Givekredsen (N. C. Jensen) —, at der kom Ingeniører og stak Banen ud, og saa gik Tiden, og de Pæle, man havde sat op, faldt igen, og efter Aars Forløb maa ske kom der atter Ingeniører, som skulde stille Pælene op paa ny. I det hele spildes der sikkert Penge ved, at man trækker de forberedende Arbejder saa længe ud. Jeg tror, det vilde være økonomisk rigtigt at sætte større Kraft ind paa Gennemførelsen af de Baneanlæg, der er vedtagne, og det er navnlig det, det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 14, tager Sigte paa.

Det blev henstillet til os af den højtærede Minister og ogsaa af den ærede Ordfører at tage Ændringsforslaget tilbage, og skønt jeg anerkender de overordentlig velvillige Udtalelser, der faldt fra Ministeren, og tror paa hans Redebonhed til at sætte Kraft ind paa at faa Gang i Arbejdet derovre, kan jeg dog ikke tage Ændringsforslaget tilbage alene af den Grund, at jeg ikke er Eneforslagsstiller. Det er Medlemmer af tre Partier, der har stillet dette Ændringsforslag, og de maatte da alle være enige om, at Forslaget skulde tages tilbage. Men den Enighed kan ikke tilvejebringes uden ved en Forhandling, og den Forhandling kan ikke tilendebringes i den Tid, der er til Raa-

dighed inden Afstemningen. Jeg tror heller ikke, der vil ske nogen Ulykke ved, at Bevillingen vedtages. Tværtimod, jeg tror, det vil være en yderligere Støtte for den Opfattelse, den højtærede Minister har, at der virkelig skal sættes fuld Kraft ind paa Gennemførelsen af denne Bane.

Jeg takker for den Tilslutning, forskellige ærede Medlemmer har ydet Forslagsstillerne, blandt andet ogsaa for den Tilslutning, der er ydet af det ærede Medlem fra Præstø (J. Andersen). Det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Esbjergkredsen (Slebsager), vil jeg, ligesom den højtærede Minister og den ærede Ordfører, tilraade ham at tage tilbage. Jeg synes, han saa meget mere kan gøre det, som Ministeren ogsaa om dette Ændringsforslag har udtalt sig overordentlig velvilligt. Jeg haaber da, at der mellem anden og tredje Behandling kan komme en Forhandling ogsaa om dette Spørgsmaal, som kan bevirke, at det ærede Medlems Ønsker i hvert Fald i nogen Maade vil kunne imødekommes.

Slebsager: Jeg takker for de velvillige Udtalelser, der er fremkommet saavel fra den højtærede Trafikminister og fra den ærede Ordfører som fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) om det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Den højtærede Minister udtalte, at der var gjort et energisk Arbejde fra Fiskernes Side i denne Sag, og at jeg havde støttet dem stærkt med at faa Sagen fremmet, og det indrømmer jeg fuldt ud. Jeg har gjort det, fordi jeg anser Kravet for at være i højeste Grad berettiget. Men den højtærede Minister ved ogsaa, at jeg har været lige saa ivrig til overfor Fiskerne at kræve, at de skulde indskrænke deres Krav til, hvad der var absolut nødvendigt. Der krævedes jo noget mere end det, der her er Tale om, medens jeg saavel som den højtærede Minister overfor dem hævdede, at det ikke nyttede at komme med Krav ud over, hvad der var nødvendigt, og netop fordi jeg har anset og fremdeles anser det for absolut nødvendigt at faa gennemført det, jeg har stillet Ændringsforslag om, har jeg arbejdet saa energisk for det, som jeg har gjort. Men i Henhold til de velvillige Udtalelser, som er fremkommet, og med Haab om, at de maa føre til det Resultat, at der ved Forhandling mellem den højtærede Trafikminister og Finansudvalget til Finanslovforslagets tredje Behandling vil komme Ændringsforslag, som gør det muligt, at det af mig stillede Æn-